

۱- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. معنی جمله: «کجاست شخص مورد انتظار برای راست کردن سستی و کزی؟». «الاهت» به معنی «سستی» است.

۲- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. در زبان عربی، ترکیب «کان + قد + فعل ماضی» معادل فعل «ماضی بعید» و ساختار «کان + فعل مضارع» معادل فعل «ماضی استمراری» در فارسی می‌باشد.

۳- الاوضاع: اسم اصبح و مرفوع
مناسبة: خبر اصبح و منصوب (مفرد)

اوضاع برای پیروزی مظلومان در جهان مناسب شد.

۴- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. در جمله «فكانوا هم الغالبيين»، ضمیر بارز «او» که متصل به «کان» است، اسم کان بوده و محلاً مرفوع می‌باشد. «الغالبيين» خبر آنست که منصوب بوده و علامت نصب آن «ین» می‌باشد. ضمیر منفصل مرفوعی «هم» بین دو کلمه معرفه «او» و «الغالبيين» آمده است که اولی «اسم کان» و دیگری «خبر کان» است بنابراین ضمیر فصل یا عماد است.

۵- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. فعل ناقصه «أصیحح» در صیغه‌ای متناسب با «هَن» ذکر می‌شود لذا «أصیححَن» درست است. «ناجحاتٍ» نیز خبر آن بوده و باید منصوب شود که نصب آن با کسره است.

۶- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. در گزینه (۲) «کثیر» در گزینه (۳) «دائماً» و در گزینه (۴) «أهدافاً و عالیة» نکره‌اند.

۷- ترکیب وصفی عبارتست از: موصوف + صفت

برای شناسایی صفت توجه داشته باشید که صفت اسمی است که برای توصیف اسمی دیگر آورده می‌شود و در چهار مورد از آن پیروی می‌کند: ۱ - جنس ۲ - عدد ۳ - اعراب ۴ - معرفه یا نکره بودن

با توجه به این موارد تنها صفت موجود در این عبارات «مفیده» می‌باشد که برای «کُتِب» آورده شده است.

ترجمه گزینه‌ها: ۱) در نمایشگاه کتاب، کتابهای سودمندی عرضه می‌شود.

۲) کسی که خود را پاک و منزه نکند از عملش سود نبرده است

۳) هر کسی برای برادرش چاهی بکند، خودش در آن می‌افتد.

۴) همانا از میان بندگان خداوند، دانشمندان در مقابل خداوند فروتنی می‌کنند. بنابراین گزینه ۱ پاسخ صحیح است.

گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «کانوا» فعل ناقصه بوده و اسم آن «او» در «کانوا» می‌باشد. «کهلوا» خبر کان است و منصوب می‌باشد («کل» در اعراب از «مؤکد» خود «او» در «کانوا») متابعت می‌کند).

۹- گزینه ۴ پاسخ صحیح است.

در گزینه اول، «افکار» منصرف می‌باشد.

در گزینه دوم، «فلاَحین» علیرغم اینکه بر وزن «مفاعیل» است، اما چون جمع مکسر نیست، منصرف می‌باشد («فلاَحین») جمع مذکر سالم است).

در گزینه سوم، همه‌ی اسمای منصرف هستند به غیر از مگه که اسم شهر (علم مونث) می‌باشد.

در گزینه چهارم، «یعقوب»، اسم عَلم غیر عربی، «میادین» جمع مکسر هم وزن با مفاعیل و «أفضل»، صفت بر وزن «أفعل» می‌باشند.

بنابراین تمام موارد غیرمنصرف می‌باشند.

۱۰- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. ۲- معرّف بالاضافة (ص: نكرة) ۳- مؤنث (ص: مذکر)، ممنوع من الصرف (ص: منصرف) ۴- من مصدر لون (ص: من مصدر تلوّن)

۱۱- زن همان کسی بود که تنور را روشن کرد. (نادرست است)

۱۲- گزینه ۴ صحیح است. زیرا سؤال از زمان تحقق کارهای با عظمت و شکوهمند است بنابراین با توجه به متن، تحقق آنها در سایه اتحاد است.

۱۳- گزینه ۲ صحیح است. زیرا مفهوم این گزینه (جنگ زدن همگی به ریسمان خداوند) مطلبی نیست که موضوع تاریخ باشد اگرچه مصادیق آن در تاریخ مورد بحث واقع شده است.

۱۴- گزینه ۴ صحیح است. زیرا در متن مورد نظر سخن از «اتحاد» و نتایج خوبی است که در سایه آن حاصل می‌شود.

۱۵- گزینه ۲ صحیح است. زیرا «التاریخ» مبتدا و مرفوع، «الصادق» نعت و مرفوع، «یحدّثنا» فعل مضارع و مرفوع و از باب تفعیل و ضمیر «نا» مفعول به و محلاً منصوب و جمله فعلیه «یحدّثنا» خبر و محلاً مرفوع، «ابناء» اسم اُنّ و منصوب، «الاسلام» مضاف الیه و مجرور، «لم یحقّقوا» فعل مضارع و مجزوم بحذف نون اعراب و «الأعمال» مفعول به و منصوب است.

۱۶- گزینه ۱ صحیح است. زیرا «القرآن» مبتدا و مرفوع، «الکریم» نعت و مرفوع به تبعیت از مبتدا است، «یؤکد» فعل مضارع مرفوع و از باب تفعیل و جمله فعلیه، خبر و محلاً مرفوع، «هذه» مفعول به و محلاً منصوب، «الحقیقة» عطف بیان و تابع هذه و منصوب، «للناس» جار و مجرور، «حین» مفعول فیه و منصوب و «يقول» فعل مضارع و مرفوع است.

۱۷- گزینه ۳ صحیح است. ۱- مشتق و اسم مبالغه (ص: مشتق و صفة مشبهة)، مضاف الیه و مجرور (ص: نعت و منصوب)، ۲- معرّف بالاضافة (ص: معرّف باللام)، ممنوع من الصرف (ص: منصرف)، ۴- مشتق و اسم مبالغه (ص: مانند توضیح ۱)، مفعول به .. (ص: نعت و منصوب).

۱۸- گزینه ۱ صحیح است. ۲- فعل ماضی (ص: فعل مضارع)، للغائبین (ص: للمخاطبین)، فعل و فاعل (ص: فعل و فاعله ضمیر «الواو» البارز)، ۳- من باب تفعیل (ص: من باب تفعّل)، فعل مرفوع . . (فعل نهی و مجزوم . .)، ۴- معتل و ناقص (ص: صحیح و سالم)، مبنی علی الضمّ (ص: معرب).

۱۹- گزینه ۳ صحیح است. ۱- للبعید (ص: للقریبة)، ۲- نكرة (ص: معرفة)، خبر مفرد و . . (ص: مفعول به و منصوب بالاعراب المحلی)، ۴- اشارة للمكان القریب (ص: اشارة للقریبة)، فاعل و مرفوع . . (ص: مانند توضیح گزینه ۲)

۲۰- گزینه ی ۱ پاسخ صحیح است. «كأن» چون از حروف مشبّهه بالفعل است، هم چون «إن» عمل می کند.

۲۱- گزینه ی ۳ پاسخ صحیح است. گزینه ۱ منصوب به حذف نون و گزینه ۲ مرفوع با نون و گزینه ۴ منصوب به اعراب اصلی هستند ولی گزینه ۳ مرفوع با نون که اعراب فرعی می باشد.

۲۲- «متكاسلاً» صحیح است. خبر كان و منصوب است.

۲۳- گزینه ی ۴ صحیح است.

زیرا سؤال از زمان تحقق کارهای با عظمت و شکوهمند است، بنابراین با توجه به متن، تحقق آنها در سایه اتحاد است.

۲۴- گزینه ی ۲ صحیح است.

زیرا مفهوم این گزینه (چنگ زدن همگی به ریسمان خداوند) مطلبی نیست که موضوع تاریخ باشد، اگرچه مصادیق آن در تاریخ مورد بحث واقع شده است.

۲۵- گزینه ی ۴ صحیح است.

زیرا در متن مورد نظر سخن از «اتحاد» و نتایج خوبی است که در سایه آن حاصل می شود.

۲۶- گزینه ی ۲ صحیح است.

زیرا «التاریخ» مبتدا و مرفوع، «الصادق» نعت و مرفوع، «یحدّثنا» فعل مضارع و مرفوع و از باب تفعیل و ضمیر «نا» مفعول به و محلاً منصوب و جمله فعلیه «یحدّثنا» خبر و محلاً مرفوع، «أبناء» اسم ان و منصوب، «الاسلام» مضاف الیه و مجرور، «لم یحقّقوا» فعل مضارع و مجزوم بحذف نون اعراب و «الأعمال» مفعول به و منصوب است.

۲۷- گزینه ی ۱ صحیح است.

زیرا «القرآن» مبتدا و مرفوع، «الکریم» نعت و مرفوع به تبعیت از مبتدا است، «یؤکّد» فعل مضارع مرفوع و از باب تفعیل و جمله فعلیه، خبر و محلاً مرفوع، «هذه» مفعول به و محلاً منصوب، «الحقیقة» عطف بیان و تابع هذه و منصوب، «للناس» جار و مجرور، «حین» مفعول فیه و منصوب و «یقول» فعل مضارع و مرفوع است.

۲۸- گزینه ی ۳ صحیح است.

۱- مشتق و اسم مبالغه (ص: مشتق و صفة مشبّهة)، مضاف الیه و مجرور (ص: نعت و منصوب)، ۲- معرّف بالإضافة (ص: معرّف باللام)، ممنوع من الصرف (ص: منصرف)، ۴- مشتق و اسم مبالغه (ص: مانند توضیح ۱)، مفعول به . . (ص: نعت و منصوب).

۲۹- گزینه ی ۱ صحیح است.

۲- فعل ماضی (ص: فعل مضارع)، للغائبین (ص: للمخاطبین)، فعل و فاعل (ص: فعل و فاعله ضمیر «الواو» البارز)، ۳- من باب تفعیل (ص: من باب تفعّل)، فعل مرفوع . . (فعل نهی و مجزوم . .)، ۴- معتل و ناقص (ص: صحیح و سالم)، مبنی علی الضمّ (ص: معرب).

۳۰- گزینه ی ۳ صحیح است.

۱- للبعید (ص: للقریبة)، ۲- نكرة (ص: معرفة)، خبر مفرد و . . (ص: مفعول به و منصوب بالاعراب المحلی)، ۴- اشارة للمكان القریب (ص: اشارة للقریبة)، فاعل و مرفوع . . (ص: مانند توضیح گزینه ۲)

۳۱- ترک مأمّنه لمشاهدة القمر و مناجاته.

۳۲- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «موسی و وادی»: تقدیراً مجرور به حرف جر/ «هدی» تقدیراً مرفوع است (چون خبر برای مبتدا می باشد). (اسم مقصور در هر سه حالت رفع، نصب و جر اعراب تقدیری دارد و اسم منقوص تنها در دو حالت رفع و جر، اعرابش تقدیری است.)

۳۳- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. زیرا قرائن موجود در جمله (أحیاء - ضمیر متصل هم در ربهم - یرزقون) بیان کننده ی حذف مبتدا یعنی ضمیر «هم» می باشد.

۳۴- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. (البعید) در گزینه ی ۱، (نكرة) در گزینه ی ۲ و (متعدّد و مبنی) در گزینه ی ۴ نادرست است و شکل درست آنها به ترتیب (للقریب)، (معرّف بالإضافة) و (لازم و معرب) می باشد.

۳۵- «أخا» درست است. اسم انّ منصوب است. با توجه به اینکه «أخ» از اسماء خمسة است و همه ی شرایط (مضاف بودن، مفرد بودن و اینکه مضاف الیه «ی» متکلم وحده نیست) را دارد نصبش به «الف» است.

۳۶- گزینه ی ۱ پاسخ صحیح سؤال است.

در گزینه ۲: دو صفت مفرد «الرحمن» و «الرحیم» برای کلمه «اللّه» آمده است.

در گزینه ۳: صفت مفرد «الحیب» برای کلمه «وطن» و صفت مفرد «ضائع» برای کلمه «انسان» آورده شده است.

در گزینه ۴: صفت مفرد «مُر» برای کلمه «دواء» آمده است.

در گزینه ۱: جمله «فتحه اللّه لأولیائه» به عنوان صفت برای کلمه نكرة «باب» آمده است. این جمله، جمله وصفیه بوده و در تبعیت از «باب» محلاً مرفوع است.

۳۷- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. کم (چرا) - تطلب (می خواهی، درخواست می کنی) - عاقبتُه (سرانجام و عاقبت) - خجل و ندم (خجالت و پشیمانی)

۳۸- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. «الزاحه» اسم «لیست» و مرفوع، «التعب» مضاف‌الیه و مجرور، «النعيم» فاعل و مرفوع.

۳۹- گزینه ۳ پاسخ صحیح است.

۱) يُرْبِيَنَّ (فعل مضارع مبني على السكون)
۲) نُكْرِمَ (فعل مضارع، معرب)
۳) نَبَيْتَ (فعل ماضٍ مبني على الفتح)

۴۰- گزینه‌ی ۲ پاسخ است.

زیرا برای ساختن مجهول ابتدا فاعل (الابناء، ضمیر بارز «او» در یحترمون) را حذف می‌کنیم و سپس حرکات فعل را تغییر می‌دهیم (يُكْرِمَ) و آنگاه مفعول به را به جای فاعل قرار می‌دهیم تا نائب فاعل شود (الاباء، اللّهُ) و سرانجام فعل مجهول را در صورت عدم تطابق با نائب فاعل از جهت جنس، با آن مطابقت می‌دهیم (تُحْتَرَمُ).

۴۱- گزینه ۴ پاسخ صحیح است.

قاعده: اعراب جمع مونث سالم در حالت نصب، از نوع نیایی بوده و به جای فتحه، کسره می‌گیرد. در این سوال، «الحسنات» و «السيئات» به ترتیب اسم «انّ» و مفعول‌به می‌باشند و هر دو منصوب‌اند که بنا بر قاعده فوق کسره گرفته‌اند. لذا اعراب هر دو «نصب» می‌باشد.

۴۲- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «أخ» از «اسماء خمس» می‌باشد. این اسمها، هرگاه «مفرد» بوده و مضاف به «غیر یاء متکلم» شوند، اعرابشان به «حروف» می‌باشد. در اینصورت «رفع» آنها با «واو»، «نصب» آنها با «الف» و «جر»شان با «یاء» خواهد بود. در جمله مزبور، «أخ»، فاعل فعل «ذَهَبَ» بوده و «مرفوع» می‌باشد. «مضاف‌الیه» این کلمه، ضمیر «ک» است، بنابراین، طبق قاعده بالا، «رفع» آن به «واو» خواهد بود. ترکیب صحیح جمله: «ذهب أخوك الى السوق».

۴۳- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. کلمات «مصباح، هدی، سفینه و نجاه» همگی نکره هستند، چون اسامی مضاف به نکره باقی می‌مانند.

۴۴- خبر عبارتست از مقصود اصلی گوینده از آوردن مبتدا که حذف آن باعث بی‌مفهوم شدن جمله می‌شود. خبر شبه جمله به دو صورت است: الف) خبر متشکل از جار و مجرور (ب) خبری که ظرف باشد. در گزینه ۱ «بصير» خبر «ان» است. در گزینه ۲ شبه جمله «لمن المرسلين» خبر است. در گزینه ۳ جمله اسمیه «خطوة اعظم الاخطاء» خبر می‌باشد. در گزینه ۴ اسم «مجتهد» خبر است. بنابراین گزینه ۲ پاسخ صحیح است.

۴۵- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. حرکت‌گذاری کلمات به شرح زیر است:

أَحَدٌ (مبتدا و مرفوع به ضمه) - رُؤْمُوزٌ و نَجَاحٌ (هر دو مضاف‌الیه و مجرور باکسره) - الْحَيَاةُ (مجرور به حرف جرّ) - أَنْ لَأَنْشُرُهُ (فعل منصوب للمتكلم مع الغير) - بِالضَّعْفِ (مجرور به حرف جرّ) - مُوَاجِهَةٌ (مجرور به حرف جرّ) - الْأُمُورِ (مضاف‌الیه و مجرور)

۴۶- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. جمله فعلیه «لا تتوقف أنشودة الصلاة فيه» جمله‌ای توصیفی است که بعد از اسم نکره «محراب» آورده شده است. بنابراین طبق قاعده «الجمل بعد نكرات، صفات»، این عبارت جمله وصفیه بوده و اعراب آن مطابق با «محراب» (با توجه به اینکه اعراب جملات محلی است)، محلاً مرفوع است.

۴۷- السروز: اسم لیّت- منصوب

دائم: خبر لیّت- مرفوع (مفرد)

ای کاش شادی در زندگی دنیا دائمی بود.

۴۸- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. در جمله‌ی داده شده، «الله»، اسم حرف مشبّهة بالفعل «انّ» بوده و «ملائکته»، معطوف به آن می‌باشد. فعل «یصلون» که در صیغه از عبارت «الله و ملائکته» تبعیت کرده است، «خبر» حرف مشبّهة بالفعل «انّ» بوده و «محلاً مرفوع» می‌باشد. ترجمه: «همانا خدا و فرشتگانش بر پیامبر درود می‌فرستند».

۴۹- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. ۱) با توجه به اینکه فعل «یستمع» مجزوم شده است، پس در جای اول باید یکی از حروف جازمه‌ی «کُم یا لَمّا» قرار بگیرد.

۲) فعلهای ریشه‌ی «سمع» معمولاً با حرف «الی» استفاده می‌شوند، لذا این حرف باید در جای خالی دوم قرار بگیرد. با درنظر گرفتن این مطالب و اینکه جمله‌ی داده شده اسلوب شرط دارد، ترجمه‌ی آن به صورت زیر است: «کسی که سخن فرد نصیحت کننده را نشنود، به حوادث مصیبت بار دچار می‌شود».

۵۰- تحبون: مضارع مرفوع به ثبوت نون اعراب

أن یغفر: مضارع منصوب به فتحه

۵۱- گزینه‌ی ۴ پاسخ است.

زیرا «نون رفع» حذف نشده است، بنابراین «لا» نافی است. نون در گزینه‌های ۱ و ۲ ضمیر است.

۵۲- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. با توجه به معنی گزینه‌ها:

۱- دو چشم بالای ابروان است

۲- صداها را با دو چشم می‌بینی

۳- هر انسان یک دست و دو پا دارد

۴- صداها را با دو گوش می‌شنویم

گزینه ۴ از لحاظ معنی صحیح می‌باشند.

۵۳- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. زیرا «أب» در گزینه ۱ مضاف به «ی» شده و اعراب تقدیری دارد نه فرعی.

۵۴- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است.

گزینه‌ی «۱»: ادعاکننده (الداعی: دعوت کننده) - خداوند از او راضی است (مرضی عبدالله: مورد رضایت خداست)

گزینه‌ی «۲»: ترجمه با عبارت عربی کاملاً متفاوت است.

گزینه‌ی «۴»: ترجمه «قولا» لحاظ نشده است.

۵۵- الف) درس الثالث (ب) الامام الثاني عشر (ج) الامام الثامن (د) الساعة الرابعة

۵۶- گزینه ی ۳ پاسخ صحیح است.

۵۷- گزینه ۴ پاسخ صحیح است.

۵۸- گزینه ۱ پاسخ صحیح است.

۵۹- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. رأی: فعل ماضی است به معنی «دید». ذنب: فاعل و مرفوع. جانح: صفت و مرفوع. حمازین: مثنی است. مزرعة: مجرور به حرف جر می باشد.

۶۰- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. خبر این جمله «من» می باشد که مفرد به شمار می آید.

۶۱- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. در عبارت مذکور، «أنت مستتر» اسم فعل ناقصه است و خبر آن «عبد» می باشد. «غیر» صفت «عبد» است و «ک» در «غیرک» مضاف الیه است.

۶۲- گزینه ی ۳ پاسخ صحیح است. «إِنَّ» حرف مشبیه و مبنی بر فتح، و «يَتَعَبَّدُ» فعل مضارع مرفوع و از باب تفعّل، «لَعَلَّ» از حروف مشبیه و مبنی بر فتح، «اللَّهِ» اسم لعل و منصوب، «يُدْخِلُ» فعل مضارع و از باب افعال و «الجنة» مفعول به و منصوب است.

۶۳- گزینه ی ۱ صحیح است. در گزینه ی ۲ «سأله» در گزینه ی ۳ «سبباً» و در گزینه ی ۴ «يسأل» نادرست است.

۶۴- گزینه ی ۲ پاسخ صحیح است. اشتباهات سایر گزینه ها:

(۱) فاعل و مرفوع (ص: مفعول به و محلاً منصوب)

(۳) مقصور (ص: صحیح الآخر)

(۴) مزید ثلاثی (ص: مجرّد ثلاثی) - فاعل ضمیر «هو» المستتر (ص: فاعله «أخو»)

۶۵- گزینه ی ۱ پاسخ صحیح است. تَفَسَّحَ به معنی «جا باز کرد» و رَحَّبَ به معنی «خوش آمد گفت» است.

ترجمه ی جمله: ولی پیامبر هنگامی که او را مشاهده کرد نزد خود برای او جا باز کرد و او را نزد خود نشانید و به او خوش آمد گفت. معنی سایر کلمات: مَنَحَ (بخشید) - عَلَّقَ (آویزان کرد)

۶۶- از سفارش ها (وصیت های) امام خمینی به جوانان.

و از جوانانمان می خواهم به استقلال و آزادی و ارزش های انسانی تمسک بجویند و آنچه را که غرب از زر و زیور دنیا و بی بندوباری و فساد به آنها عرضه می کند، نپذیرند (رد کنند). به درستی که غرب جز نابودی و غفلت شما از آینده ی سرزمینتان چیزی نمی خواهد و جز غارت ثروت هایتان و کشاندن شما به سوی وابستگی و اسارت (چیز دیگری) نمی خواهد.

۶۷- طلب الامام من الشباب التمسك بالاستقلال و الحرية و القيم الانسانية و رفض ما يعرضه عليهم الغرب من زخرف الدنيا و من التحلل و الفساد.

۶۸- الغرب يريدلنا ضياعنا و غفلتنا عن مستقبل بلدنا و نهب ثروتنا و جزنا الى التبعية و الاثر.

۶۹- گزینه ۴ پاسخ صحیح سوال است.

ترجمه متن: «صدقه بر اعمال نیکی اطلاق می شود که انسان آن را برپا دارد در حالیکه از پس آن خواستار تحقق رضای خداوند تعالی باشد. همانا سخنی نیکو مانند «سلام دادن» و پند دادن دیگران صدقه به حساب می آید. همچنان که در حدیث شریف آمده است: «سخن نیکو صدقه است». همچنان که اعطای مال یا غذا به نیازمندان، گونه ای از شکل های صدقه است. پیامبر (ص) می گوید: «از آتش (جهنم) بپرهیزید حتی به وسیله تکه ای (نیمی) از خرما و از آتش (جهنم) بپرهیزید حتی با جرعه ای آب». صدقات اهمیت فراوانی در پیوند دادن دلها و رفع نیازهای نیازمندان دارد».

ترجمه سوال: «انسان از پس اعطای صدقات چه چیزی را می طلبد؟»

با توجه به عبارت «يقوم بها الانسانُ طالباً من ورائها تحقيق مرضاة الله» کاملاً مشخص است که هدف انسان «تحقق رضای خداوند» است.

۷۰- گزینه ۱ پاسخ صحیح سوال است. با توجه به عبارت «للصدقات اهمية كبيرة في تاليف القلوب و رفع حاجات المحتاجين» می توان گفت که از نتایج صدقه «پیوند دهای مردم و رفع نیاز محتاجان و درماندگان» است که در گزینه های ۲ و ۳ به آنها اشاره شده است. همچنین در جمله ابتدای متن، صدقه بر «اعمال خیر» به صورت کلی اطلاق شده است. اما آنچه در گزینه ۱ آمده است مناسب این جمله نمی باشد. ترجمه گزینه ۱: (صدقه) منجر به فقر جوامع می شود.

۷۱- گزینه ۲ پاسخ صحیح سوال است.

ترجمه سوال: سخن پیامبر اکرم (ص) بر چه چیزی دلالت دارد؟ «اتقوا النار ولو بشقّ تمره»

از مضمون و پیام متن مشخص است که حدیث پیامبر در بیان اهمیت «صدقه» آورده شده است.

۷۲- گزینه ۴ پاسخ صحیح سوال است. «تَطْلُقُ» فعل مجهول از باب افعال است، بنابراین ثلاثی مزید است. فعلهای مجهول متعدی اند. در آخر اینکه صیغه این فعل با توجه به متن، «مفرد مونث غایب» بوده و ریشه آن «ط ل ق» است. بنابراین صحیح و سالم می باشد.

۷۳- گزینه ۱ پاسخ صحیح سوال است. تجزیه فعل «يقول» بدین صورت است: «فعل مضارع، مفرد مذكر غایب، ثلاثی مجرد، معتل و اجوف از ریشه «قول»، متعدی، معلوم و معرب». با توجه به عبارت «يقول النبي ...» کاملاً مشخص است که فاعل آن «النبي» است.

۷۴- گزینه ۲ پاسخ صحیح سوال است. تجزیه کلمه «الجميلة» را می‌توان بدین صورت بیان کرد: «اسم، مفرد مونث، صفت مشبّهة بر وزن «فَعِيل» و مشتق، معرب، معرفه به «ال» و منصرف». با توجه به عبارت «انَّ الكَلِمَةَ الجميلة...» می‌توان گفت که «الكَلِمَةَ» اسم «انَّ» و منصوب است و «الجميلة» صفت آن بوده و در تبعیت از آن منصوب خواهد بود.

۷۵- گزینه ۴ پاسخ صحیح سوال است. «اهمیة» مصدر جعلی بوده و جامد است. لذا گزینه‌های ۱ و ۳ که آن را مشتق معرفی کرده‌اند نادرست هستند. کلمه «اهمیة» که می‌تواند تنوین و کسره بپذیرد منصرف می‌باشد، بنابراین گزینه ۲ که آن را «ممنوع من الصرف» (غیر منصرف) معرفی کرده، نادرست است. این کلمه مفرد مونث، نکره و معرب می‌باشد. در جمله داده شده در متن، «اهمیة» مبتدای موخر است و شبه جمله «للصدقات» خبر مقدم می‌باشد.

۷۶- «أفضَلُ» صحیح است. مضاف هرگز «ال» و تنوین نمی‌پذیرد.

۷۷- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. دو فعل «كَفَّرَ» و «تَوَفَّ» هر دو امر بوده و ترجمه‌های آنها به ترتیب «بیوشان و بمیران» می‌باشد. در گزینه‌های ۱ و ۳، فعل «كَفَّرَ» درست ترجمه نشده است و در گزینه ۲ «تَوَفَّنا مع الابرار» درست ترجمه نشده است. در این عبارت، ضمیر «نا» متصل به «تَوَفَّ» و مفعول است.

۷۸- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. «ثابتاً» در اینجا خبر فعل ناقصه «كُنْ» بوده و منصوب می‌باشد. اسم آن نیز ضمیر مستتر «أنت» است.

۷۹- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. در آیه مذکور «كُتِّمَ» از افعال ناقصه و ضمیر بارز «تَمَّ» اسم کان می‌باشد. «خیر» خبر «کان» است. «أَمَّةٌ» مضاف الیه «خیر» و جمله فعلیه بعد از آن، جمله وصفیه می‌باشند.

۸۰- (۱) يَزُوقُ- و خدا هرکس را بخواهد روزی بی حساب می‌دهد.
(۲) تَزُوقُ- ما به شما و آنها روزی می‌دهیم.

۸۱- «توفیق» صحیح است. (مضاف «ال» و تنوین نمی‌پذیرد)
خدا به ما توفیق بندگی روزی کرد. (روزی کند)

۸۲- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. معرفه‌ها عبارتند از: ضمیر «نا» در «رینا» و «یتنهنا»، معرفه به ضمیر هستند و ربّ و ذکر و اوقات، معرفه به اضافه هستند. معرفه به علم کلمه‌ی الله، معرفه به موصول، کلمه الذی و معرفه به «ال»، الغفلة و «ه» در ذکروه، معرفه به ضمیر می‌باشد.

۸۳- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. ۱- کُلٌّ (ص: کُلٌّ، مضاف بدون تنوین) ۲- افراد (ص: افراد، مضاف بدون تنوین) ۳- دستور (در عربی بضم دال است) - الیومیة (ص: الیومیة، نعت و مجرور بالتبعیه)

۸۴- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. «لم» از حروف جازمه فعل مضارع است و جزم در افعال داده شده با حذف نون اعراب صورت می‌گیرد که تنها در گزینه‌ی ۳ این مورد رعایت شده است.

۸۵- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. «أخوان» در گزینه‌ی ۳ یک اسم مثنی است که در آن حرف «ن» به علت مضاف واقع شدن باید حذف شود یعنی «أخوانی» درست می‌باشد.

۸۶- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. «ما» اسم شرط و «تفعلوا» و «یَعْلَمُ» به ترتیب فعل شرط و جواب شرط و هر دو مضارع مجزوم هستند. در گزینه‌های دیگر افعال مرفوع یا منصوب آمده است.

۸۷- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. الفلکیّین ← الفلکیّون: مبتدا و مرفوع بالواو) - العشرون ← (العشرین: صفت و مجرور بالياء) - السماوات ← (السماوات: اسم انّ و منصوب بالكسرة) - یشکّل ← (تشکّلان: مثنی و مونث، چون به «السماوات و الارض» برمی‌گردد).

۸۸- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. بُنِيتُ: فعل مجهول، مدارسُ، نایب فاعل صفت
کثیرةٌ فی الفری ایرانیة. نایب فاعل صفت
غیر منصرف

۸۹- به سوی سپیده دم حرکت کن پس به زودی پیروزی آشکار از جانب خدا به تو می‌رسد.

۹۰- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. در عبارت داده شده ضمیر بارز «تَمَّ» اسم کان می‌باشد و «اعداء» خبر کان بوده و منصوب است.

۹۱- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. ۱- صدقات (ص: صدقات، مفعول و منصوب بالكسر، جمع سالم للمونث علامه اعرابه فی حاله النصب فرعیّه - الاذی (ص: الاذی، بدون تنوین، زیرا اعراب تقدیری دارد) ۲- یرحم (ص: یرحم، فعل شرط مجزوم) یرحم (ص: یرحم، جواب شرط مجزوم) ۴- اهوئ (ص: اهوئ، صفة علی وزن افعال، ممنوع من الصرف) طلب (ص: طلب، اسم مضاف بدون تنوین می‌آید در اینجا و تنها کسره می‌پذیرد)

۹۲- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. «اسرار پیچیده» و «علوم بشری» موصوف و صفت هستند ← «اسرار غامضة / العلوم البشريّة)

۹۳- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. «لو»: اگر / «تَنْظُرُ»: نگاه کنی، بنگری / «تَحَسَّبَ اَنتَها نائبةً»: می‌پنداری که آنها ثابت‌اند.

۹۴- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. معرفه‌ها: ک، الاشراف، ایدی، هم

۹۵- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. «انَّ» از حروف مشبّهة بالفعل است که با آمدن «ما کافه» بر آن، حالت عامل بودن خود را از دست داده است. بنابراین برای ترکیب جمله می‌توان آن را در نظر نگرفت. در این صورت، «المسیح» مبتدا و مرفوع خواهد بود. خبر آن نیز «رسول» و مرفوع است.

۹۶- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. زیرا صحیح کلمات عبارت مذکور چنین است: «ذات یوم= روزی»، «ان یسمَح له= اجازه دهد به او»، «بالذهاب= که برود، به رفتن»، «مع الاصدقاء الذین= با دوستانی که»، «یذهبون إلى المكتبة= به کتابخانه می‌روند»

۹۷- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. «هذا» و «هؤلاء» هر دو مبنی هستند، بنابراین اعراب هر دو آنها محلی است. «القاضی» از اسماء منقوص است. اسماء منقوص در حالت جرّی و رفعی دارای اعراب تقدیری و در حالت «نصبی» دارای اعراب اصلی می‌باشند. در اینجا «القاضی» مفعول به و منصوب می‌باشد. بنابراین دارای اعراب اصلی است. «الفتی» از اسماء مقصور است و این اسماء به طور کلی دارای اعراب تقدیری می‌باشند.

۹۸- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. قَدْ أَحْدَثْتُ (ماضی بر وزن أَفْعَلْتُ) - المکان (صفت برای «هذا» که مفعول به است) - الْمُتَّقِدْس (صفت و منصوب) - فُؤْمِنَةٌ (فاعل و مرفوع که باید تنوین بگیرد) - مُحْسِنَةٌ (اسم فاعل / صفت و مرفوع) - بِاسْمِ (جار و مجرور) - مَرِيَمَ (مضاف الیه و مجرور با فتحه چون غیر منصرف است)

۹۹- «المبْدُرِينَ» اسم آن و منصوب به «ی» است.

آیا نمی‌دانی که اسراف کنندگان برادران شیطان‌ها هستند؟

۱۰۰- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. به بررسی گزینه‌ها می‌پردازیم:

۱- «هَذِينَ» که مثنای «هذا» است، مضاف الیه «مَع» بوده و «مجرور» می‌باشد. جر آن به «یاء» است.

۲- «هَذِينَ» که مثنای «هذا» است، مجرور به حرف جر «علی» می‌باشد. جر آن به «یاء» است.

۳- «هَذَان» که مثنای «هذا» است، «فاعل» فعل «جاء» بوده و مرفوع می‌باشد. رفع آن به «الف» است.

۴- «هَذَان» که مثنای «هذا» است، «مفعول به» فعل «رأیت» بوده و «منصوب» است، بنابر این باید به صورت «هَذِينَ» (که نصب آن به «یاء» است) به کار رود.